

Ved ændringen af § 56, stk. 2, udvides adgangen til befording af levende dyr med hurtige tog, og beregningen af tillæg herfor lempes.

Den i § 59 givne hjemmel til i tilfælde, hvor driftens økonomi måtte gøre det ønskeligt, at nedsætte taksterne er for godsbefordringens vedkommende sat til $33\frac{1}{3}$ pct., bl. a. under hensyn til den foreslåede forhøjelse af taksterne og de tilfælde, hvor der som ved befording i hele tog er tale om væsentlig mindre driftsudgift pr. vogn end ved befording af enkelte vogne.

I § 64 er indsat bestemmelser om *lysreklamer*. Den stigende benyttelse af lysreklamer har i en række tilfælde medført forstyrrelse af de signalbilleder, der ved indkørsel til stationer og andetsteds udkræves til lokomotivpersonalets øjeblikkelige og rigtige opfattelse af signalgivningen. Man har hidtil været henvist til ved forhandling at søge vedkommende lysgivere fjernet eller ændret, og denne fremgangsmåde vil vedblivende blive anvendt, men der er nu tilvejebragt lovhjemmel for, at sådanne forstyrrelser, hvis forhandling ender resultatløst, kan bringes til ophør, om fornødent ved anvendelse af straffebestemmelsen i § 69. Tilsvarende hjemmel findes for vejtrafikens vedkommende i færdselslovens § 59, stk. 2, samt i en række andre landes jernbanelovgivning.

I § 2 legaliseres en hidtil anvendt praksis, hvorefter statsbanerne i perioder med knaphed på godsvogne giver regelmæssigt forekommende transporter en fortrinsstilling.

I § 14 har man ophævet den hidtil gældende begrænsning i befordingen af rejsegods med motortog, mens på den anden side rejsegods i almindelighed udelukkes fra befording med elektriske tog.

Efter det oprindelige lovforslag skulle loven træde i kraft 1. juni 1959. Denne dato ændredes under sagens behandling i folketinget til 1. juli 1959. Bortset herfra undergik lovforslaget kun nogle få redaktionelle ændringer i folketinget.

De nye *billetpriser* blev — i modsætning til de øvrige takstændringer — først sat i kraft med virkning fra 1. august 1959.